

de kracht van verbinden

09 mei – 13 mei

Een voettocht is een kans
om opnieuw thuis te raken
op moeder aarde, om even de
hoge vlucht van de gedachten
en idealen los te laten
en beide voeten op de grond te zetten.

Vrije school, school van vrijheid.

De grootste lastpost van de school is in Gods ogen evenveel waard als de directeur. De meest bescheiden werkvrouw is dat evenzeer. Deze visie is een ongelooflijke uitdaging voor al wie bij het onderwijs betrokken is... In het christelijk opvoedingsproject steekt de uitdaging die altijd en voortdurend oproept om de Jezusboodschap waar te maken in het leven van de school. Het klimaat van de school wordt erdoor bepaald. Een klimaat van warme menselijkheid, en van echte vrijheid... Hopelijk blijft de school een plaats van relaties van mens tot mens. Niet van computer tot computer. Het gelaat van een mens telt meer dan zes miljard varianten op onze aardbol. Elk gelaat is uniek. Achter elk gelaat schuilt een diep mysterie. Dat mysterie mysterie laten. Het eerbiedigen als een mysterie dat de mens overstijgt. In elk kind. Daar begint de vrijheid van de mens.

De wind kan je niet naar je hand zetten, de zeilen wel...

Wie ooit als opvarende aan een zeiltocht op volle zee deelnam, kan beamen dat het spreekwoordelijke 'de wind in de zeilen hebben' niet zo makkelijk in werkelijkheid om te zetten valt. Men dient immers meer dan een oogje in het zeil te houden om niet bakzeil te halen of de wind van voren te krijgen. Nee, wie wil dat het hem of haar voor de wind gaat, zet best alle zeilen bij en gaat dan ook vroeg onder zeil. Anders raak je ergens verzeild waar je de wind absoluut niet mee hebt. Dus, hijs die zeilen en tracht je te omringen met vrienden waarmee er wel land te bezeilen valt. Mensen die van wanten weten en je kunnen zeggen welke zeilen je best inhaalt of bijzet. Sla hun raad niet in de wind. Gaandeweg leer je zo te bepalen hoe je de wind moet aanpakken. Nee, niet om met alle winden mee te waaien of om te weten hoe je best je huik naar de wind hangt. Wel om door weer en wind toch zo goed mogelijk je eigen koers uit te stippelen, met de windkracht die voor handen is. En dat zal misschien niet steeds de kortste route zijn. Vaak zul je storm of tegenwind moeten trotseren. Er zullen ook dagen van windstille zijn waarbij je eindeloos lijkt ter plekke te dobberen. Weet dan dat er vroeg of laat een zachte bries opsteekt die je zeilen doen bol staan van nieuwe energie en hoop op vooruitgang.

Ludwig Vanderbeke

Creativiteit wekken

Leidinggeven is een creatieve taak die tot doel heeft in medewerkers creativiteit te wekken. Secretan zegt dat een leidinggevende zijn medewerkers moet bezielen. Dat is een ander beeld voor 'uit mensen leven naar buiten lokken'. Leidinggeven is veel meer dan reageren op fouten van medewerkers. Leidinggeven is iets actiefs. Het vraagt fantasie, fijngevoeligheid voor dat wat in de ander tot leven wil komen. Een manier om leven te wekken kan zijn, medewerkers de betekenis van hun werk duidelijk te maken. Iemand die aan het technische product 'pacemaker' werkt, is misschien niet erg gemotiveerd. Maar wie zich ervan bewust is dat daardoor minder mensen sterven zal, door die gedachte bezield, zorgvuldig en van harte z'n werk doen. Een leider is iemand die verder kan kijken dan het werk van alledag, die zijn medewerkers voortdurend bewust maakt van de zin van hun werken en zijn visie met hen deelt. Zo wekt hij in medewerkers nieuwe mogelijkheden, nieuwe energie en fantasie voor andere oplossingen, om mensen nog beter van dienst te zijn. Voor mij is creativiteit, de belangrijkste eigenschap van een moderne leider. Wie zelf niet creatief is, moet op z'n minst zorgen voor een klimaat van creativiteit,..., waarin zich vernieuwende strategieën kunnen ontwikkelen. Creativiteit is voor mij het kenmerk van spiritualiteit. Creatief leidinggeven en het ontwikkelen van fantasie zijn in mijn beleving expressies van de spirituele dimensie van het leiderschap. ... Creativiteit en fantasie zijn voor een deel ook te leren. Daarom vind ik het zo belangrijk dat leidinggevendenden steeds weer bereid zijn, zich samen met anderen te laten bijscholen om elkaar te inspireren.

Anselm Grün

de kracht van verbinden

Moedeloos

Vele mensen
worden onderweg moedeloos
bij gebrek aan aanmoediging.
Men vit wel op kleine details die on-af zijn,
niet helemaal aan de verwachtingen
beantwoorden of voldoen,
maar men ziet de inspanning niet,
het pogen en proberen,
en vooral:
men beseft gewoon niet
wat er plots in een mens kan omgaan.

Waarderen is al de waarde eren die er is,
aanmoedigen is moed geven
bij wat bezig is zich te realiseren.
Daarom heeft aanmoediging te maken
met geloof en geduld in de andere.
Het smeulende pitje niet doven.
Het geknakte riet niet afbreken.

Mensen opnieuw kansen geven
is vandaag opening geven op morgen.
Ward Bruyninckx

Wegwijzers gevraagd

Zo vaak zie je jonge mensen
doelloos rondslechteren in het leven.
Dan vraag je je af:
wat houdt hen bezig?
Zouden zij de weg
naar Jeruzalem kwijtgeraakt zijn?
Onderweg kwam Jezus bij hen
en vroeg vol belangstelling
waarover zij het hadden.
Misschien kan ook jij vandaag
met mensen mee opstappen,
vol belangstelling vragen
wat hen bezighoudt,
luisteren naar hun verhaal
van pijn en ontgoocheling
zodat het warm wordt
in hun hart en jouw hart,
Lambert Vanherk

God,
Gij blijft mensen aanspreken
om uw verhaal met mensen
verder te beleven.
Spreek ons ook aan
opdat wij met onze mogelijkheden
mensen durven opvissen
uit hun onmacht en twijfel
om samen te beleven
dat het leven goed kan zijn
daar waar mensen
elkaar echt durven nabij zijn.
Amen.

Bij een **kruispunt**
kun je alle kanten op.
Het is belangrijk dat je weet
welke kant je op wilt,
wie je precies voorrang moet geven.

Op een kruispunt
kom je veel mensen tegen,
die allemaal hun **weg zoeken**.
Soms kom je met elkaar in botsing.

Ook in je leven
kom je bij kruispunten.
Dan moet je **beslissingen** nemen,
je kunt voorrang krijgen,
of je moet voorrang geven.
Met een houding van:
'Ik heb gelijk',
kun je op ieder kruispunt de stukken bijeenvegen.

Het leven heeft veel weg
van een wildernis vol kruispunten.
Iedereen probeert te overleven,
iedereen moet keuzes maken:
welke **richting** neem ik?
Aan wie of wat geef ik voorrang
en waar neem ik mijn voorrang?
Soms lijkt het wel
een verkeerssituatie van alledag:
opstoppingen en files,
omleidingen en lichten,
gebods- en verbodsborden.

Niet altijd heb je de keuze
welke richting je uitgaat.
Sommige wegen zijn onbegaanbaar voor jou,
maar niet voor een ander.
Soms zit je vast in de verkeersstroom
en lijkt het wel of je moet volgen
en afslaan levensgevaarlijk is.
Of je staat al voorgesorteerd,
misschien zonder dat je je ervan bewust was.

De richting die we kiezen,
de mensen die we ontmoeten,
de kruispunten die we tegenkomen,
ze hebben invloed op de weg die we kiezen.
Soms zou je wel eens willen **neerzitten**
in het midden van een kruispunt.
Richting kiezen is immers niet altijd even makkelijk.
En toch **moet je** op weg gaan,
anders kom je nergens.